Година I. Плѣвенъ, 21 февруарий 1921 год.

Читалище „Съгласие" Ръж бр. 20

Земледѣлци, съюзявайте се!
Въ сдружаването и съюзяването е нашето спасение и сила.

Абонаментъ за година 25 лева.

Единъ брой 50 ст.

ЗЕМЛЕДѢЛСКА ЗАЩИТА

Урежда редакционенъ комитетъ. Излиза всѣка седмица.
Органъ на сдруженитѣ земледѣлци въ Плѣвенския окржгъ.

Приематъ се всѣкакъвъ видъ обявления на цѣни много умѣрени.

Скрѣбни извѣстия . . . . . 20 лева
Годежни . . . . . 25 лева
Вѣнчални обявления . . . . . 30 лева

ТАКСИ ЗА ОБЯВЛЕНИЯ:
На синдикати и кооперации по 10 стотинки на дума. На търговци, индустриалци и други по 1 левъ на квадратенъ сантиметъръ.

На сждебни пристави, финансови и други учреждения, на постоянната комисия, общинитѣ и училищни н-ва по 20 ст. на дума.

ТАКСА ПЛАТЕНА

Н. Д.

Нашата слабость.

И нашето управление има дефекти. Ние признаваме това. Липсата на съюзна интелегенция, израсла въ борбитѣ и откърмена съ идеитѣ на сдруженитѣ земледѣлци, е една голѣма слабость въ нашето управление. Отъ това произтичатъ и други по-малки. По понятни причини, съюза винаги е билъ недовѣрчивъ къмъ нашата интелегенция. Вратитѣ му, прѣди още здраво да се бѣ организиралъ, бѣха затворени за масовото ѝ влизане въ него. *Земледѣлския съюзъ инъкъ би се удавилъ у нея и би се обезличилъ и компрометиралъ, както работническитѣ партии днесъ, които въ сжщность не сж партии на работници, а на обюрократвната интелегенция, търсяща чрѣзъ партията кариера и лесенъ животъ.* Съюза още не бѣ свършилъ организирането си, когато, поради събитията, властьта му се наложи. Първитѣ му хора веднага се озовахъ на кормилото на управлението, а малобройната му интелегенция н достигаше да заеме всички поважни мѣста на държавната машина, за да стане проводница на идеитѣ и реформитѣ, въ името на които той пое властьта. Новата земледѣлска власъ съ кого и да е не можеше да работи, защото ней прѣдстояха голѣми задачи. *Тя се яви на чело на управлението, съ цѣль коренно да прѣустрои и реформира страната въ политическо, икономическо, стопанско и просвѣтно отношение.* Съ голѣмъ идеализъмъ, младенчески жаръ и апостолско вдъхновение, земледѣлския съюзъ се яви въ ролята на великъ прѣобразователъ на нашето общество, и слѣдъ като се справи съ трудноститѣ на моментитѣ, да приготви страната за новъ животъ — цѣль велика и благородна. Обаче, въ пжтя на реформената си дѣйность той бѣ спъванъ отъ чиновничеството, враждебно на съюза и политиката му и заемащо важни мѣста на държавната машина. Това чиновничество, оставено необезпокоявано по мѣстата си, намѣсто да се прѣдаде добросъвѣстно на службата си, откри борба на правителството и се противопостави на реформитѣ му. Послѣдньото, нѣмайки достатъ но своя интелегенция, за да го измѣте веднага и замѣни съ свои хора, още първиятъ день на управлението си почувства зловрѣдното му влияние: виновницитѣ на народната катастрофа не сждѣха, а ги пущаха отъ затворитѣ, непрѣслѣдваха спекулата и взеха подъ покровителство спекулантитѣ, и намѣсто да се противопоставятъ на корупцията, тѣ я засилваха и др. п. По чуждо внушение, зла воля или отъ умраза къмъ земледѣлската власть—*носителка на нови и свѣтли идеали*, часть отъ чиновничеството се заловиоткрито да компрометира правителството и да го свали отъ власть. И за това едни прѣдателствуваха, други криво прилагаха новитѣ закони, съ цѣль да прѣдизвикатъ протести и прѣдставятъ правителството некадърно за управление, трети карикатуриха разпоредбитѣ му, четвърти саботираха, пети крадѣха, вземаха рушвети и въобще явяваха се съ пороцитѣ си отъ управлението на миналитѣ режими, съ които сж се срасналиі свикнали.

Голѣма часть и отъ интелегенцията, която влѣзе въ съюза слѣдъ като бѣ поелъ властьта, сжщо така се оказа порочна. Нѣкой отъ тѣхъ, настанени на служби, направиха твърдѣ много, за да изложатъ управлението на земледѣлския съюзъ. *Тѣ се показаха безидейни, порочни и чужди на земледѣлскитѣ понятия за честь и моралъ.* Само така се обясняватъ нѣкои некрасиви работи, които се извършиха отъ нѣкои *наши и не наши* високи чиновници въ дирекцията на прѣхраната, финансовото и др. министерства, и изложиха на критика земледѣлската власть не само въ редоветѣ на противницитѣ ѝ, но и между собственитѣ ѝ редове.

Но това сж дефекти, неизбѣжни и станали мимо волята и желанията на съюзнитѣ дѣйци. Върху тѣхъ се е разисквало много пжти въ дружбитѣ, околийскитѣ и окржжни събрания. Срѣщу тия дефекти въ нашето управление героична борба се води отъ министри, депутати и върховенъ съюзенъ съвѣтъ. *Тия грѣшки и слабости не биха сжществували, ако имаше достатъчно наша интелегенция да заеме всички поважни чиновнишки мѣста.* Защото, колкото голѣма разликата има между управлението на земледѣлския съюзъ и другитѣ буржоазни режими, още по-голѣма е тази разлика въ схващанията и разбиранията за честь, право, моралъ и дългъ между интелегента земледѣлецъ и интелегентитѣ отъ лагеритѣ на Малинова и Радославова, Генадиева и Данева, Благоева и Тончева. Интелегента земледѣлецъ—чиновникъ или не,—прѣди всичко, е идеалист. Отъ любова къмъ отруденитѣ и онеправдани народни земледѣлски маси, той е застаналъ въ редоветѣ на земледѣлския съюзъ. Той нищо не търси и нищо не иска за себе си. *Той е служитель народенъ въ най-чистиятъ и идеаленъ смисълъ на думата.* Той не е и не може да бжде нито лъжецъ, нито крадецъ, нито мошеникъ, нито безчестникъ и недобросъвѣстенъ служитель. За нещастие на нашитѣ противницѣ съюзътъ е на пжть да очисти своето управление. Той издень въ день все по-вече усилва своятъ контролъ върху чиновницитѣ и даже може да прѣмахне гаранциитѣ за несмѣняемость на нѣкои. Земледѣлския съюзъ търси интелегенция главно измежду редоветѣ на учителитѣ, които найдобрѣ познаватъ мжкитѣ и страданията народни, както и между учащата се младежъ. И не е далечъ деньтъ, въ който негодното чиновничество и това, което не може да се примири и приспособи къмъ методитѣ на управление на земледѣлската власть — прѣдвѣстница на новъ животъ и корени реформи, цѣлящи да дарятъ миръ, да намалятъ злото, да докаратъ социална правда, благодѣнствие и благополучие на цѣлиятъ народъ, поради закоравялъ бюрократизмъ, рутина и корупция, ще бжде изхвърлено, тъй както вихритѣ дрепи, на бунището. На тѣхно мѣсто ще застанатъ нови хора, съ други идеи за порядъкъ, миръ, правда, моралъ и честь, и слабоститѣ на управлението, за които е дума, ще изчезнатъ.

Земледѣлския съюзъ не ще слѣзе отъ властьта, докато нереформира живота у насъ и докато го не сложи на нови, здрави и трайни основи — до тогава, докато сегашнитѣ тегла народни, заедно съ безправието, експлоатацията, корупцията, рутината и мракътъ, не минатъ въ историята.

СТОПАНСКИ ОТДѢЛЪ

Н. Добревъ
Ветернар. лѣкарь.

Хранене на дойнитѣ крави.

У насъ има достатъчно крави и по села и по градове, но млѣко достатъчно никждѣ нѣма. За да дава една крава много млѣко, трѣбва тя да произхожда отъ млѣчни родители, т. е. нейнитѣ майка, баба, баща, дѣдо да сж били млѣчни, да сж давали добро млѣко и послѣ самата крава да има качествата на млѣчна такава. Вънъ отъ това една дойна крава, за да дава млѣко, трѣбва добрѣ да се храни, защото млѣкото е единъ продуктъ на тѣлото, на вимето, продуктъ който съдържа води и много хранителни вещества, които за да може да се произведатъ и дадатъ отъ кравата, трѣбва да сж даватъ ней въ сурово състояние. Една слаба крава, която едва може да носи себе си, естествено е, че нѣма да дава млѣко; една угоена, затлъстѣла крава, сжщо така не дава много млѣко, защото тлъстото виме, натлъстелитѣ негови клѣтки, не могатъ да произвеждатъ млѣко. Дойната и млѣчна крава слѣдователно, не трѣбва да бжде слаба, но не трѣбва да бжде и много затлъстѣла, а въ едно срѣдно тѣлесно състояние. За да бжде кравата въ срѣдно тѣлесно състояние и да дава млѣко, колкото нѣйнитѣ млѣчни способности, колкото нѣйната млѣчна производителность позволява, трѣбва да се храни правилно и добрѣ. Производителнитѣ способности на кравата, чрѣзъ съотвѣтно хранене, могатъ да се увеличатъ малко нѣщо, но не трѣбва да се мисли, че чрѣзъ храната може да ги увеличимъ до колкото искаме.

Храната, която даваме на дойната крава, трѣбва да бжде така нагласена, че да дава всички потрѣбни за поддържане на тѣлото хранителни вещества и достатъчно такива за образуване на млѣкото. А това значи, че отъ двѣ еднакви на тѣжесть крави, отъ които едната се дои, а другата не, първата трѣбва да получава повече храна отъ втората, защото втората има нужда отъ хранителни вещества само за подържане на тѣлото си, а първата за това и за производство на млѣко, и ако се хранятъ еднакво или първата ще остлабне, а втората затлъстѣе, или втората ще остане каквато си е била, а първата ще отслабне, защото ония вѣщества, които сж потрѣбни за млѣкото и не се даватъ съ храната, взематъ се отъ тѣлото. Особенно въ първия доенъ периодъ трѣбва да се внимава храната да бжде силна и достатъчна, защото въ противенъ случай, т. е. при недостатъчна храна, продуктивната сила на вимето бързо се намалява и послѣ, колкото и да усилваме храната, не можемъ увеличи млѣкото.

Млѣкото се състои отъ вода, бѣлтъкъ, мазнотии. млѣчна захаръ и др. въ малко количество, а отъ това слѣдва и хранитѣ, които даваме на животнитѣ трѣбва да бждатъ богати на бѣлтъкъ, мазнини и въглехидрати, както и да се дава чиста и здрава вода.

Най добрата храна лѣтно врѣме за дойнитѣ крави е зелената трѣва, сжщо и пущането на паша. Вънъ отъ това да се дава сутринъ и вечеръ ярма отъ трици или ячемикъ. Трицитѣ сж една доста добра храна за дойнитѣ крави, защото съдържатъ 11·1% смилаемъ бѣлтъкъ и 37% сурови мазнини, а ячемика съдържа 6·1% смилаемъ бѣлтъкъ и 1·9% сурови мазнини, а за производство на млѣкото най много сж потрѣбни бѣлтъкъ и мазнини.

А зимно врѣме кравитѣ трѣбва да се хранятъ съ ярма отъ трици, ячемикъ, кюспета, рѣзанки отъ захарно цвѣкло, сѣно, слама. По колко ярма да се дава на дойната крава зависи отъ нейното живо тѣло и млѣкото, което дава. Прѣсмѣтането на храната или както се казва дажбата за обикновения ступанинъ е малко трудна и сложна работа, за това той ще се води по тѣлесното състояние и даденото млѣко, т. е. ще гледа кравата му да не ослабва, нито пъкъ да затлъстева и да дава достатъчно млѣко. Азъ ще покажа 2 примѣра отъ които би могълъ всѣки ступанинъ да се води и ше взеѣа храни, каквито у насъ наймного се употрѣбяватъ.

1. За една крава отъ 300 кр. каквито сж нашенскитѣ и която дава 5 кр. млѣко въ день сж потрѣбни дневно:

Трици 3 кр. ил. ячмична ярма 1 кр.
Сѣно 4 кр. или трици 2 кр.
Слама 3 кр. или сѣно 3 кр.
слама 2 кр.

При по-голѣми крави и повече млѣко храната се увеличава. Нека при това се знае, че за да се получаве вкусно млѣко, трѣбва да се дава чиста и добра, здрава храна на кравитѣ.

Ст. Петковъ
Лесничей—Плѣвенъ.

Залѣсване и укрѣпване на Дунавския брѣгъ изобщо и въ Никополска околия.

Рѣката Дунавъ дѣли България отъ Ромжния. Българския брѣгъ, както е извѣстно, въ по голѣмото си протежение е високъ и нѣкждѣ скалистъ, Ромжнския брѣгъ е напротивъ нисъкъ, съ ниско и чисто блатисто прибрѣжие, което далеко на вжтрѣ въ сушата се залива при пълноводие. За да изсуши и използва съ земледѣлческа култура тѣзи мѣста, Ромжния отъ десетки години насамъ, безспирно и планомѣрно насипва Дунавското корито прѣдъ пристанищата си все по-дълбоко на вжтрѣ въ водата и по такъвъ начинъ изблъсканата вода съ голѣмъ напоръ тласка и руши нашия брѣгъ, като бавно, но постоянно и сигорно, коритото на Дунава се мѣсти въ наша територия. Талвега (най дълбоката линия на водата въ Ду-

навското корито, по която пътуватъ параходитѣ) постоянно се приближава къмъ нашия брѣгъ. Повечето отъ островетѣ въ рѣката Дунавъ, между България и Ромжния, както «Калновецъ» срѣщу Сомовитъ, „Драгавоя» срѣщу Гигенъ и Бешлии и много други, които сж български, сега вече, споредъ международната Дунавска конвенция, ставатъ Ромжнски, понеже сж прѣминали оттатъкъ талвега на р. Дунавъ. Осталитѣ твърдѣ малко острови въ наша територия, единъ по единъ, прѣминаеатъ оттатъкъ талвега и ставатъ Ромжнски. Тъй че, не ще бжде далеко, когато и останалитѣ наши острове ще прѣминатъ къмъ Ромжнска територия. Но, загубата не е само въ прѣминаването островетѣ въ Ромжнска територия, тя отива още по далеко, като отъ постоянното рушене на нашиятъ брѣгъ, нашата територия постоянно намалява. Държавния вербакъ „Сабя Бурунъ", при с. Мъгура, прѣди нѣколко години бѣше 700 декари, сега едва ли е останалъ около 200 декара. Азъ нѣмамъ данни за изгубеното пространство по цѣлия български Дунавски брѣгъ, но ако се приведе въ извѣстность, то би дало голѣма цифра. Още по застрашителенъ е призрака да прѣминатъ цѣли комплекси земя отъ нашата територия въ Ромжния. Тукъ искамъ да визирамъ оня цѣлъ комплексъ земя, състоящъ се отъ низината между Никополъ и Свищовъ, която включава и село Бѣлене съ цѣлото му землище, на пространство около 200 хиляди декари, което пространство отъ югъ се граничи съ старото коритище на Дунава, което сега прѣдставлява долина, която върви паралелно съ течението на р. Дунавъ. Това старо коритище има началото си подъ гр. Никополъ при старата дъсчена фабрика, гдѣто брѣга е много нисъкъ и гдѣто изблъсканата вода отъ насипъ на насрѣщното Ромжнско пристанище съ най-голѣмъ напоръ се тласка и при по голѣмо наводнение, грози да заеме отъ ново старото си корито и да прѣхвърли въ Ромжния горното пространство отъ 200 хиляди декари. Сжщата опасность грози и низината на Дунавското прибрѣжие, заключена между р. Искъръ, с. с. Гигенска-махла, Брѣстъ, Гулянци и Сомовитъ, която включава цѣлото държавно блато „Карабоазъ" и с. с. Магура и Черчеланъ, заедно съ цѣлото имъ землище, на пространство повече отъ 150 хиляди декари.

Нѣмаме намѣрение да упрѣкаваме Ромжния за горнитѣ й дѣйствия, защото всѣки добъръ стопанинъ е длъженъ да се грижа за укрѣпяване и усигуряване трайни граници на имота си. Напротивъ, нашата цѣль тукъ е, да истъкнимъ грозящата опасность за нашия Дунавски брѣгъ и като почерпимъ поука отъ Ромжния, незабавно, планомѣрно и ефикасно да заработивъ въ това направление. Този въпросъ писущия тѣзи редове бѣ повдигналъ прѣдъ министерството още прѣдъ 10 години, съ ходатайство, незабавно да се взематъ ефикасни мѣрки за залѣсване и укрѣпване Дунавския брѣгъ.

Министерството на Земледѣлието тогава, проучи въпроса и нареди: съставиха се комисии, които обходиха и изучиха не само Никополския брѣгъ, но и цѣлия Дунавски брѣгъ, по протежение на Българската територия, направиха се скици, съставиха се протоколи, приготвиха се културнитѣ планове за залѣсване и укрѣпване Дунавския брѣгъ и се нареди да се започне прилаганието имъ.

Работата се започна и даде резултати само тамъ, гдѣто се работѣше отъ държавни служители съ суми отъ държавния бюджетъ; направи се дига дълга около 10 клм. наченая отъ с. Гигенска махла по край р. Искъръ до вливането на послѣдната въ Дунава, съ което с. Гигенъ съ околностьта му се запази, която околность всѣкога биваше покрита съ вода, при пълноводие на Дунава и Искъра. Слѣдъ това, подъ редъ се затулиха почти всички горни гърла на „Карабоазското" държавно блато, прѣзъ които гърла при пълноводие се прѣпълваше блатото отъ Дунава и водата му се разливаше по цѣлото землище на селата Магура и Черчеланъ, чакъ до двороветѣ имъ. Селата оставаха като острови и само съ лодки се отиваше до тѣхъ; посѣвитѣ имъ почти всѣка година биваха унищожавани и населението тъне ше въ гладъ и мизерия. Тази работа вървѣше добрѣ и даде удовлетворителни резултати, защото ставаше за смѣтка на държавния бюджетъ, отъ държавни служители. Обаче гражданската работа, която прѣдстоеше да се подеме повсѣмѣстно край Дунавското прибрѣжие отъ мѣстното население, при надзора и ржководството на държавнитѣ служители, при всичкото настояване и заплашване на послѣднитѣ, подъ страхъ на наказание, — не шавна, остана въ замръзнало състояние, защото населението подъ разни, макаръ и неоснователни прѣдлози, отказваше да работи, защото нѣмаше законъ за трудовата повинность, съ силата на който би могло да се застави да работи. Сега обаче, благодарение на „Закона за трудовата повинность", ще се искара населението да довърши това дѣло.

Единъ периодъ само отъ нѣколко години е достатъченъ съ трудовкитѣ, да се завърши това дѣло, като се работи ежегодно и плономѣрно.

Прѣзъ изтеклата година съ трудовкитѣ се залѣси съ посадки Дунавския брѣгъ при с. Сомовитъ, като се посадиха 7000 дървета. Започнатата работа обаче по другитѣ части на сжщий брѣгъ, въ Никополска околия, поради лошото зимно врѣме спрѣ, за да се подеме на ново при първо благоприятно врѣме.

Важно за всички скотовъдци и земледѣлци въ окржга.

Господинъ Министра на Земледѣлието и Държавнитѣ имоти е назначилъ комисия подъ прѣдседателството на Директора на Държавния заводъ за добитъкъ край гр. Плѣвенъ за копуване нескопени мжжки телета отъ мѣстна говежда раса. Тия малки бикчета ще бждатъ доотглеждани въ биковото депо при чифлика. Комисията ще копува само мжжки нашенски телета, на възрасть отъ 10 до 18 мѣсеца. Слѣдъ отглеждането имъ тая бикове ще бждатъ раздавани на общинитѣ за разплодници.

Всички ония земледѣлци и скотовъдци, които имаатъ такива телета, нека не бързатъ да ги скопяватъ, а да ги докаратъ прѣдъ комисията за прѣгледъ. Които бждатъ одобрени, ще бждатъ купени на добра цѣна за стопанитѣ. Прѣстжпление е годнитѣ за бикове телета да се скопяватъ за волове. Съ това се нанася голѣма врѣда на скотовъдството, защото за да имаме добъръ добитъкъ, нужни сж добри крави, но още по-нужни сж добри и много бикове.

Покупка на млади бичета.

Комисията, натоварена за купуване мжжки нескопени телета за доотглеждане въ новооткрѣтото биково депо при държавния заводъ за добитъкъ край гр. Плѣвенъ почва покупката, а именно:

1. За с. с. Марашки Тръстеникъ, Горна Митрополия, Орѣховица и Славовица, на 31 януари въ с. Марашки Тръстеникъ.

2. За с. с. Долна Митрополия, Биволаре, Мъртвица, Рибенъ, Бръшляница, Комарево и Кацамуница, на 2 февруари въ заводà.

3. За всички села около Плѣвенъ, включително Вербица и Яленъ, на 4 февруари въ гр. Плѣвенъ, Съръ Пазаръ.

Допълнително ще бждатъ разгласени пунктоветѣ и датитѣ, когато комисията ще купува бичета и отъ останалитѣ села на Плѣвенско.

Продажба на добитъкъ въ Държавния заводъ.

Не добрѣ освѣдомени хора разгласяватъ, че въ държавния заводъ за добитъкъ край гр. Плѣвенъ щѣло да има тия дни продажби на кобили, кончета и др. добитъкъ за разплодъ. Понеже това е станало причина много хора да си оставятъ работата и се отправятъ въ завода за да купятъ кобили или кончета, съобщава се на интересующитѣ се, че всички продажби на добитъкъ отъ държавния завоъ ставатъ на публиченъ търгъ. Датата и мѣстото, кждето търга ще се произвежда, биватъ разгласявани чрѣзъ Държавния Вѣстникъ, специални обявления и в. Землеевлска Защита. Навѣрно къмъ края на мѣсецъ февруари ще има търгъ за продажбата на 8—10 едногодишни кончета, нѣколко слѣпи стари обозни коня и кобили и нѣколко крави и телета, произходящи отъ ликвидиралото Военно Ремонтно Конско депо.

Конгресътъ.

На 12 того, въ София, въ манежа при Военното училище, бѣ откритъ 16 конгресъ на З. съюзъ, при едно множество отъ делегати и гости повече отъ 25,000 человѣка. Никога София не е виждала по-голѣмъ конгресъ!... Сжщиятъ день прѣди обѣдъ делегатитѣ и гоститѣ сж направили една грандиозна и величественна манифестация изъ цѣла София, като въ стройни редове, начело съ министритѣ, народнитѣ прѣдставители и много други още първенци отъ съюза, при стотици дружбени знамена и десятки музики, сж обиколили всички по-главни улици и площади на София. Софиянци много ще имат да помнятъ тази манифестацията! Тя дълго врѣме ще имъ напомни за силата, мощьта и дисциплината въ Б. З. Н. Съюзъ. Сравнени манифестациитѣ на комунисти, социалисти и др., съ тази, която извършиха здруженитѣ земледѣлци, тѣхнитѣ се показватъ нищожни, жалки и смѣшни...

На 15 того вечерьта конгресътъ е билъ закритъ при най добро настроение на всички земледѣлци, участвующи въ конгреса.

Конгресиститѣ ще се завръщатъ въ селата си съ още по-голѣма вѣра въ бждащето на Б. З. Н. Съюзъ, имеющъ право само той да държи властьта и направлява сждбинитѣ на България. Виденото и чутото въ конгреса ще ги вдъхнови, да заработятъ съ още по-голѣми сили за сгжстяването на редоветѣ му и за прокарване на ония велики реформи, които сж написани на неговото свѣтло оранжево знаме.

Да живѣе Б. Н. З. Съюзъ!

ХРОНИКА

На 13 того, г. Янко Сакжзовъ, водителъ на широкосоциалистическата партия, държа въ Плѣвенъ, въ читалище »Съгласие» публична рѣчь. Г-нъ Сакжзовъ винаги е говорилъ умно, трѣзво и всѣкога е билъ обективенъ. Рѣчьта му направи отлично впечатление. Тя бѣ съкрушителна за демократитѣ и комуниститѣ. Той сравни разпространението на комунизма съ мухамеданството. Както едно врѣме Мухамедъ чрѣзъ огънъ и мечъ е поржчалъ на правовѣрнитѣ да разпространяватъ глупавата религия на исляма между гявуритѣ и невѣрницитѣ, така и сега московскитѣ папи Ленинъ, Троцки и др. и древишитѣ имъ въ България, Лукановци, Коларовци, Шабленовци и др. разпространяватъ съ огънъ, мечъ и разрушения комунизма.

Плѣвенъ, като лозарски центъръ, всѣкога тържественно е отпразнувалъ праздника на лозаритѣ — »Зарезана«. Тази година бѣ отпразнуванъ още по тържественно и се свърши съ вечеринка въ градското читалище. Веселисто, съ бъклици и вино, продължи късно прѣзъ нощьта.

На вечеринката видниятъ лозаръ г. Г. Червенковъ, членъ на земледѣлския съюзъ, произнесе рѣчь и подкани всички лозари да станатъ членове на Плѣвенското лозарско дружество.

На 15 того вечерьта бѣ закритъ конгресътъ на здруженитѣ земледѣлци, слѣдъ като се гласуваха резолюции по всички повдигнати въ конгреса въпроси.

Конгреса одобри досегашната дѣйность на правителството и земледѣлската парламентарна група и ги натовари за въ бждаще да управляватъ страната.

Конгреса прие оставката на г. Ал. Димитровъ, досегашенъ министъръ на В. Работи и рѣши да му се даде постъ на пълномощенъ министъръ въ чужбина.

Съобщение

Отъ Горня Митрополия питатъ, защо Пачко Ангеловъ, бившъ секр. бирникъ, върлъ стамболовисть, се разхожда още свободно между честнитѣ хора, когато срѣщу него сж възбудени 5—6 дѣла за кражби, рушвети, ограбване на войнишкитѣ помощи и др., вършени все прѣзъ врѣме на войната и отъ голтакъ, е станалъ милионеръ. Хвалялъ се той, че въ сжда ималъ приятели и затова не го било страхъ. Съобщаваме на Митрополийци, че това сж Пачкови лъжи. И Господъ да е съ Пачка, пакъ не може му помогна, защото прѣстжпленията, които е извършилъ, не сж малко. Сждийтѣ въ Плѣвенъ сж честни хора и никакъвъ Пачко не може да ги подведе. Самъ прокурорътъ е наредилъ по едно Пачково дѣло съ № 7441 отъ 6. XII. м. г. до Военно-половия сждъ, Пачко да бжде подведенъ по чл. 4.

Макаръ и късничко, Пачко ще получи наградата си. Нека възмутенитѣ Митрополийци иматъ още малко търпение.

Плѣвенска Окр. Пост. Комисия

ОБЯВЛЕНИЕ № 1003.

Постоянната комисия обявява на интересующитѣ се, че на 12 мартъ 1921 год. отъ 2—3 часа слѣдъ обѣдъ ще произведе търгъ въ канцеларията си съ тайна конкуренция за доставката на разни канцеларски материали, печатани образци, книги и др. за нуждитѣ на сжщата и издържанитѣ отъ окржга учрѣждения за прѣзъ 1921—1922 финансова година. Приблизителната стойность на прѣдприятието възлиза около на 25000 лева. Конкурентитѣ желающи да взематъ участие въ търга сж длъжни да изпълнятъ нареждания на чл. чл. 11, 14 и 29 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия и внесатъ залогъ 1250 лева въ банково удостовѣрение.

Всички разноски за публикация, гербови марки, данъкъ занятие и др. сж за смѣтка на прѣдприемача.

Тръжнатѣ книжа могатъ да се прѣгледатъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията на Постоян. Комисия.

гр. Плѣвенъ, 15. II. 1921 г.

Отъ Постояннята Комисия.

Пордимско сел. общ. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 166

село Пордимъ, 28 януарий 2921 г.

На 27 февр. 1921 ще се произведе публиченъ търгъ за отдаване на наематель поправката на три чешми и едно перало въ селото.

Приблизителната стойность се опрѣдѣля 21000 лв..

Искания залогъ е 5%.

Членове 11 и 12 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия сж задължителни за кокнурентитѣ.

Тръжнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки день въ общинското управление.

Кметъ: Мих. Николовъ.

Секр.-Бирникъ: Б. Стояновъ.

Плѣв. Сжд. Приставъ на I Участъкъ при Плѣв. Окр. Сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 258

Подписаний Иор. П. Кръстевъ Сжд. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на I участъкъ иа основание изпълнителния листъ № 14437 отъ 7 IX 1920 г. изданъ отъ Плѣв- Окр. Сждъ въ полза на Плѣвенското Кредитно Д-во въ гр. Плѣвенъ, противъ Иванъ Вербановъ и Цвѣтко Галубаровъ отъ с. Бръшляница за искъ 4000 л. заедно съ лихвитѣ имъ по 8% годишно отъ 6 VII 1920 г. до изплащането, 138 л. ст. сждебни и по водене на дѣлото разноски и 138 л. по изпълнение, съгласно чл. чл. 910 отъ Гражд. Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ, че на 19 Февруарий 1921 год. отъ 9 часа сутриньта ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията на бръшлянската община слѣдующия длъжниковъ движимъ имотъ, а именно:

1) Двѣ свине женски по на 150 кгр. едната, бѣли съ 16 прасета — оцѣнени за 4000 л..

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явятъ на мѣстопродаването да наддаватъ, гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всички книжа отнасящи се по проданьта.

гр. Плѣвенъ, 16 II 1921 год.

Дѣло № 307/1920 год.

I Сжд. Прист.: Иор. П. Кръстевъ

Застраховаме за

Животъ и Пожаръ

при Чиновническото Кооперативно Спестовно Застрахователно Дружество.

Най-голѣмата и стабилна КООПЕРАЦИЯ.

Найденъ Цв. Дековъ

ПЛѢВЕНЪ VIII кв.

Кооп. печ. «Изгрѣвъ»—Плѣвенъ